

El que oculta l'ansietat

L'estrès emocional agreuja diagnòstics de diabetis, hipertensió o dolor anginos

|| **A. G.**
BARCELONA

L'ansietat per separació, un sorprenent rebuig a deixar el domicili familiar que mostren nens aparentment sans, fins i tot si es tracta de participar en unes atractives colònies estiuenques, és un dels conflictes psíquics que fa un parell de dècades podien quedar resolts amb un parell de bufetades o dues frases del tipus: «**No em vinguis amb tonteries...**» pronunciades sense gaire tacte pel pare o la mare. Així ho relata un psiquiatre barceloní especialitzat en la infància. Mal tractat, o desatès, aquest conflicte infantil conduïa aquells nens a episodis de terror nocturn, fòbies i greus limitacions en la vida adulta. Ara se'ls tracta.

El concepte de salut mental s'ha eixamplat en la sanitat pública fins als límits que han marcat la psiquiatria i psicologia de l'occident europeu. Ara, per exemple, s'entén que un estrès emocional incontrolat que causi ansietat intensa i impedeixi dormir agreuja un diagnòstic de diabetis o hipertensió, i pot causar confusió davant d'un incipient dolor per angina coronària.

També subjau un patiment psíquic en algunes decisions que impliquen un radical canvi estètic quirúrgic, en el procés que condueix a una obesitat destructiva o en les múltiples facetes de l'addicció. Aquest cúmul de síndromes, que requeririen una intervenció psicològica, motiva que la Conselleria de Salut intenti portar psiquiatres i psicòlegs a la xarxa d'assistència primària. Les consultes dels metges de família són el mirall que reflecteix la societat.

Transformació

«Sempre han existit els trastorns per déficit d'atenció i hiperactivitat, les ludopaties o els trastorns d'ansietat, però la sanitat pública no els atenia ni els reconeixia –reflexiona Enric Álvarez, responsable de l'àrea de Psiquiatria a l'Hospital de Sant Pau, de Barcelona–. **Ara els inclou, però no tenim prou especialistes per atendre'ls».**

En aquesta transformació assistencial ha sigut determinant el fet que tant metges de família com psiquiatres compten amb

una eventual solució per oferir als seus pacients: una extensa família de psicofàrmacs susceptibles de modificar estats d'ànim, atenuar una ansietat somatitzada o modular i mantenir sota nivells tolerables un estat depressiu. Una mateixa pastilla pot complir totes aquestes funcions. Només és imprescindible que qui la recepti sigui un autèntic professional.

En l'últim trimestre, CAP i hospitals barcelonins han rebut desenes de persones –«**unes xifres de pacients francament preocupants**», adverteix el psiquiatre Álvarez– que coincideixen a partir un encadenat de símptomes que els metges classifiquen com a trastorns adaptatius: un fort estrès que es retroalimenta impe-

Els trastorns no són nous, però ara el sistema públic els admet i els atén

La irrupció dels psicofàrmacs ha permès ampliar la cobertura assistencial

dint dormir, un estat d'ànim disfòric (trist, molt trist), irritabilitat i sensació general de caos personal. «**Es podria sintetitzar que els ciutadans no s'adaptin bé a un conflicte polític que ho impregna tot**», resumeix una psicòloga barcelonina.

L'addicció a videojocs, el sexe, la loteria, el pòquer o les xarxes socials, i les conductes autolesives són un altre immens focus de demanda d'assistència psicològica o psiquiàtrica que no només es pot resoldre amb psicofàrmacs. Catalunya disposa de dues unitats de ludopatia: una instal·lada a l'Hospital de Bellvitge, i una segona ubicada al Sant Pau, que tenen com a missió atendre tota la ciutat de Barcelona. La presència de professionals és imprescindible i urgent, reiteren els especialistes. =